

## Nr 247

Av herr **Setterberg m. fl.**, *angående utredning för verkställande av omprövning av lagen mot illojal konkurrens.*

Med anledning av vid 1957 års riksdag väckta motioner om ändring av lagen med vissa bestämmelser mot illojal konkurrens i syfte att bidra till vederhäftig konsumentupplysning m. m. beslöt riksdagen att hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville överlämna dessa motioner till varumärkes- och firmautredningen att av denna övervägas vid fullgörandet av dess uppdrag. Därefter har också ett sådant överlämnande skett.

Vid den bedömning av hithörande spörsmål, som därefter skett inom olika delar av näringslivet och i konsumentkretsar, har det visat sig föreligga ett mycket stort intresse för åtgärder mot vissa av de former, som reklamen och andra liknande konkurrensmetoder på sista tiden tagit sig.

Det må erinras om att blott två av de myndigheter och organisationer, som yttrade sig över motionerna vid 1957 års riksdag, intog en mindre positiv ståndpunkt till motionärernas yrkande om översyn av lagen mot illojal konkurrens. Kommerskollegium ansåg sålunda saken i vart fall ej så brådskande, att utredningen borde påbörjas redan nu, och Kooperativa förbundet fann en utredning i detta fall mindre angelägen.

I övriga yttranden däremot, avgivna av statens konsumentråd, statens institut för konsumentfrågor, Landsorganisationen, Svenska försäljnings- och reklamförbundet, Näringslivets opinionsnämnd, Sveriges grossistförbund, Sveriges hantverks- och småindustriorganisation, Sveriges industriförbund, Sveriges köpmannaförbund, Svenska tidningsutgivareföreningen samt Tjänstemännens centralorganisation, tillstyrktes en utredning.

Vid bedömandet av hithörande spörsmål bör givetvis särskild vikt tillmätas den uppfattning som framförts av företrädare för konsumentintressena, vilka otvivelaktigt utsätts för risker genom den ovan påpekade utvecklingen. Vi hänvisar därvid till innehållet i andra lagutskottets utlåtande nr 29 år 1957.

Ett flertal remissinstanser har understrukt, att den nu gällande lagen mot illojal konkurrens innehåller så svårtolkade bestämmelser, äger en så begränsad omfattning och måste bedömas vara så föråldrad, att lagen i dag inte är till avsedd nytta. Redan dessa omdömen från såväl konsumenternas som näringslivets sida pekar på att lagstiftningen i fråga utan dröjsmål bör underkastas revision.

Uppmärksammas bör också ett annat förhållande, som särskilt förtjänar beaktande, nämligen önskvärheten av att även på detta område uppnå större likhet med motsvarande lagstiftning i övriga nordiska länder. I den mån

som planerna på en nordisk marknad rycker närmare sitt förverkligande, är det uppenbarligen angeläget, att lagstiftningen mot illojal reklam och över huvud taget illojal konkurrens blir relativt likartad. I Danmark, Finland och Norge tillämpas på detta område en s. k. generalklausul, som möjliggör ingripanden mot i princip alla former av illojal reklam och liknande konkurrensmetoder. Erfarenheterna av generalklausulen har i nämnda nordiska länder — liksom i andra länder där sådan klausul finnes — visat sig vara mycket gynnsamma. Med hänsyn till såväl förhållandena på den svenska marknaden som till planerna på ett vidgat nordiskt ekonomiskt samarbete är det därför önskvärt, att i synnerhet denna fråga om en generalklausul underkastas en snabb utredning och omprövning.

Nu berörda förhållanden synes väl motivera och göra angeläget, att en översyn av lagen mot illojal konkurrens kommer till stånd snabbare än vad ärendets hänskjutande till varumärkes- och firmautredningen möjliggör. Denna utredning, till vilken 1957 års motioner hänsköts, tillsattes den 10 juni 1949 och kommer enligt uppgift att efter närmare 9 års utredningsarbete framlägga förslag till ny varumärkeslag. Därefter torde utredningen komma att övergå till den firmarättsliga delen av sitt uppdrag. På grund härav torde man inte kunna räkna med att denna utredning får möjlighet att inom rimlig tid framlägga förslag till reviderade bestämmelser mot illojal konkurrens. Detta viktiga frågekomplex bör därför i stället föranleda en särskild utredning. Uppdraget torde lämpligen kunna utföras av en förhållandevis liten, snabbt arbetande kommitté.

Under återopande av dessa omständigheter hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära att en särskild utredning tillsattes för att verkställa en omprövning av lagen mot illojal konkurrens med sikte särskilt på frågan om eventuellt införande av en s. k. generalklausul.

Stockholm den 25 januari 1958

*Einar Setterberg*

*Tage Magnusson*

*N. Stenberg*

i Borås